

maatte kunne paatage sig Bedømmelsen af Afhandlinger, hvori statistiske Spørgsmaal behandlede mathematisk, efter Omstændighederne i Forbindelse med en anden Professor ved det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet eller af en statsvidenskabelig Professor. Nærværende Sag var saaledes et nyt Bevis paa Trangen til det her omtalte Professorat. Der var nemlig allerede nu saa mange, der dyrkede Statistiken og dens matematiske Behandling uden at have studeret alle de nationaløkonomiske Fag, at man oftere vilde kunne vente Begjæringer af samme Art som den foreliggende.

Fakultetet nærede vel nu vedblivende det Haab, at Ministeriet i en nær Fremtid vilde gøre Skridt til Oprettelsen af det paagjældende Professorat; men denne vilde dog i hvert Fald lade vente længere paa sig, end den indsendte Afhandling burde vente paa sin Bedømmelse. Fakultetet, der ved sit Andragende om Oprettelsen af Professoratet havde lagt sit Ønske for Dagen om paa varig Maade at blive sat i Stand til at paatage sig saadanne Bedømmelser, vilde derfor ogsaa gjerne yde sin Medvirkning til, at Vanskelighederne i Øjeblikket hævdes paa en Maade, som rigtignok kun blev mulig ved den rent øjeblikkelige Sammensætning af det matematisk-naturvidenskabelige og af det rets- og statsvidenskabelige Fakultet, og som derfor kun fremhævede den almindelige Trang til det ønskede Professorat. Det vilde kunne ske, hvis Professor H. Westergaard i det rets- og statsvidenskabelige Fakultet ikke blot vilde yde sin Medvirkning i denne Sag, men udtrykkelig tilforordnes det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet som midlertidigt, stemmeberettiget Medlem i denne Sag. Idet man havde sikret sig Professor Westergaards eventuelle Samtykke, ansøgte det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet derfor om, at Ministeriet vilde tilforordne Professor H. Westergaard ved det rets- og statsvidenskabelige Fakultet som midlertidigt og stemmeberettiget Medlem af det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet under dettes Behandling af den Afhandling, som Cand. polyt. Draminsky havde indsendt til sidstnævnte Fakultet med Begjæring om dens Bedømmelse og eventuelle Antagelse til at forsvares for den filosofiske Doktorgrad.

— Ved Skrivelse af 13de Marts 1906 meddelte Ministeriet, i Henhold til det rets- og statsvidenskabelige Fakultets og Konsistoriums Indstilling, Tilladelse til, at det paa Grund af Professor, Dr. jur. W. Scharlings Bortrejse med Orlov overdros Docent, Dr. i Statsvidenskab *L. V. Birck* at overtage den officielle Opposition sammen med Professor, Dr. i Statsvidenskab H. Westergaard ved det mundtlige Forsvar af den af Cand. mag. E. P. Mackeprang til Forsvar for den statsvidenskabelige Doktorgrad indsendte Afhandling „Priskurver, en statistisk Undersøgelse om Forholdet mellem Pris og Efterspørgsel“.

VI. Akademiske Højtideligheder.

1. De sædvanlige Fester.

Reformationsfesten højtideligholdtes Torsdagen den 16de November 1905. Talen holdtes af Professor, Dr. jur. C. Torp. Indbydelsesskriftet

indeholdt en Afhandling af Professor, Dr. med. C. Christiansen: Nogle Bemærkninger om Naturvidenskabernes Betydning for vor Tid. 52 S. 8vo.

— Festskriftet i Anledning af Hs. Majestæt Kongens Fødselsdag indeholdt en Afhandling af Universitetets Rektor, Professor, Dr. med. & sc. Chr. Bohr: Lungens vitale Middelstilling og dennes funktionelle Betydning. 59 S. 8vo.

Angaaende Bestemmelsen om Afholdelsen af én aarlig Fest „Universitetets Aarsfest“ er givet Meddelelse foran S. 381.

2. Universitetets Sørgefest

i Anledning af Hans Majestæt Kong Christian IX.s Død.

Festen, der holdtes den 5te April 1906 overværedes af Deres Majestæter Kongen og Dronningen, Deres kgl. Højheder Kronprinsen og Kronprinsessen, Prins Valdemar og Prinsesse Marie, Prinserne Harald og Gustav, Prinsesserne Thyra og Dagmar samt Prins Hans med Følge. Til Festen vare indbudne Ministrene, Landstingets og Folkethingets Formænd og Viceformænd, Repræsentanter for Gejstligheden, Hær og Flaade, Højesteret, Kjøbenhavns Magistrat, Ministerialembedsmænd, Kunstakademiet og andre Institutioner m. fl. Universitetets Rektor, Professor, Dr. med. & sc. Chr. Bohr holdt Talen. Før og efter Festen afsang Studentersangforeningen nedenstaaende af Forfatteren L. C. Nielsen forfattede Kantate med Musik, komponeret af senere afdøde Professor C. F. E. Hornemann. Kantaten blev dirigeret af Operarepetitor Levysohn, Solopartierne udførtes af kgl. Kammersangerinde E. Ulrich, kgl. Operasanger Helge Nissen, Arkitekt O. Holbøll og Dr. med. J. Møller, Recitativet fremsagdes af Instruktør Johs. Nielsen.

FØRSTE AFDELING.

I.

Lytter til Livets Tale og Dødens tause Røst!

Agtsom Mand har aaben Hu for alt,
hvad han kan høre.

Danmark, bøj dit Øre
vårt mod Tidens Mund:

Ingen ved, om den hvisker din Dødsdom
i denne Stund!

* * *

Udsat, truet;

aldrig kuert;

altid sprang i dybest Nød
nyfødt Kraft af Moderskød.

Stænget, stækket,

saarbedækket;

altid dog fra Livets Rod
straaled Haabets Hjært blod.

Smaa som Dværge,

faa til Værg —

elsket, elsket over alt,
Danmark, du, hvis Konge faldt!

* * *

En Jammers Juni,
en Afmagtens Høst —

Da blev til Malurt Mælken
i Danmarks Moderbryst!

Et Mismods Mørke
et Tvedragtens Slud —

Da blev vor Livskraft prøvet,
og Danmark stod det ud!

En Hærdnings Vinter,
en Rejsningens Vaar —

Da stod den karske Hvede
i Danmarks Hvedeskaar!

V.

Men det var Kong Christians Ære,
om Kampen var strid og haard,
rankt kunde hans Retsind bære!
Og gav ham Folket en Lære,
en Kundskab om Tidens Kaar.
han gav det til Gengæld: Ære.

Og Danmark trængte dertil!

VI.

Recitation.

Vig! — og det er som en Visnen.
Staa! — og du styrkes derved,
Yd til din Evnes Yderste
og bed ej din Skæbne dig skaane!

Gold og gavnløs er frygtsom Fred,
Kraft den tærer,
Kiv den nærer,

lærer det blinkende Øje at blue —

Men vil du, din Dag skal blaane
stolt og klar over Rummets umaalte Bue,

da maa du, sanddru i Færd,

leve Livskilderne nær,

og gennem Mulmet uængstet mod Morgenen skue!

Ikke et Haab, om det aldrig indhentes, forspildes.

Liv har det født, ledet til Handling og Kraft.

Heller i Higen forvildes,
end aldrig at ville og vove;

hellere daadsprængt dø,
end sove!

Thi ingen ved, hvilke Frø

der vugges i Land af en Viljes

vidtvandrende Vove!

*

*

*

Et halvt Aarhundred
snart er det siden!
Mer end en Menneske-
alders Tid.

Mer end to Snese
 tunge Aar:
 Stynet i Striden,
 rodhugget,
 ramt i Marven
 af Øksens Skaar
 stod Danmark og syntes
 at drages med Døden!

Men just i Nøden
 er Hjælpen nær!
 Da Dybbølugernes
 overvundne,
 viljevakte,
 sejgt vigende Hær
 lagde Vaabnene
 ned og vendte
 hjem til Gaardene,
 hjem til Husene,
 hjem til de tusinde,
 danske Hjem,
 bragte den med sig,
 mørk og ordknap,
 af Mundsvejr led:
 Kraft til at bære,
 Mod til at bie,
 haard og kampfærdet.
Udholdenhed!

Mark blev mærglet;
 Skov beskyttet;
 Heden hæved sig
 grøn af Gran.
 Staalspor spændtes
 ud over Landet,
 bandt det sammen
 som aldrig før.

Plovjærn pløjed
 den sorte Ager;
 Køle pløjed
 det brede Hav;
 Fremsyn pløjede
 Folkesindet —
 alle Furerne
 mangefold gav.

Kundskab kendtes;
 Læg fik Lyset;
 Skoler frem som en
 Ungskov skød.
 Hyrdedrengen
 Nyt at høre,
 Verden Vej til
 hans Armod brød.

Viden voksed,
 Videnskaben
 hented Hæder sig

viden om.
 Trængsel søgte
 til disse Sale,
 tørstig Ungdom
 til Kilden kom.

Nederlaget
 var bitter Næring,
 men det modnede
 Nødens Mænd.
 Nye Navne
 i Landet lyste,
 Aandens, Haandens,
 Handlingens Mænd!

Og mens de store gamle skred i Graven,
 greb nye Hænder fat om Førerstaven.
 Til Kamp blev kimet over By og Land,
 Sind stod i Brand;
 for nye Tankers Domstol blev der stævnet,
 Skel blev udjævnet.
 Den unge Tid vandt fremad Dag for Dag,
 i sejge Tag,
 men ogsaa tit i Haan, som blev der hævnnet!

Fra Sundets Grænsebaand til Ribe By
 stod der et Gny,
 et Beskheds Vejr ud over alle Veje.
 Men her, bag disse Mure, var der Ly.
 Den sanddru Forsken randt i roligt Leje;
 den tog af Tidens Haand, hvad Tiden gav,
 uddrog deraf

Sandhedens Grundstof, det, som evigt søges
 og evigt synes fundet for sin Tid.
 Thi Videnskab er ikke Døgnets Strid,
 men ensom Daad, der Slægtens Ære kroner,
 hvor een Mands Værk har Bud til Millioner,
 hvor een kan saae, hvad Tusinder kan dyrke.
 Og Sten paa Sten blev lagt til Danmarks Styrke
 af Mænd, hvis store Navne Verden véd,
 som bygged, medens Mismod Slægten sled;
 som sejred, mens vi stod i Kuldegysset;
 som trængte ned
 i Gaaders Gruber — og befried Lyset!

Lys kom igen, og Sundhed, Sans for Sang,
 Tro paa vor Livskraft, Videns Virketrang,
 og Kærlighed til Danmarks arme Kaar.
 En Viljens Bølge vore Bredder slaar
 og dønner havfødt Takt i Tidens Dont.
 Vi spejder mod vor Skæbnes Horisont,
 hvad Dag den spaar?
 Vi veg saa tit; nu staar vi, hvor vi staar!

Det var Kong Christians Lykke, at han *stod*;
 han bar sig stolt paa aldrig trættet Fod;
 han vandt sit Folk ved Viljens ranke Renhed

og samled det, trods alt, i Styrkens Enhed.
 Og derfor blev hans Liv en levend Lære,
 vort Land til Ære,
 en Pligtens Saga, som hans Navn skal bære!

VII.

Æret, ældet,
 ubrudt fældet,
 stor i Pligt og stærk i Krav,
 manddomsråk han gik i Grav.
 Staaende, da Døden kaldte, steg han ubrudt i sin Grav.

* * *

Taus er Dødens Tale, dunkelt er Dødens Blik.
 Vi lytter og stirrer,
 kan ikke tyde.
 Døden forvirrer.
 Tog han mer end et Menneske,
 da gennem vort Hus han gik?

Han rørte ved Kongens Scepter,
 det brast som bruddent Rør,
 Men Danmark, Danmark lever,
 om Danmarks Konge dør!

 ANDEN AFDELING.

I.

Dybbøldøbte Danmark,
 værgeløse Land!
 Over dig Stormene stryger,
 bidende Snefog flyger,
 Vintren kan være dig bitterlig haard —
 Altid du grønnes mod Vaar!

Dagberedte Danmark,
 uvejrsvante Land!
 Hærged som Fattigmandskvinde
 Nøden dig lærte at spinde.
 Tiden kan volde dig tærende Mên —
 Altid dog svulmer din Tén!

Dyrebare Danmark,
 hjærtejævne Jord!
 Dybere driver vi Ploven,
 bredere planter vi Skoven,
 rankere bygger vi Taarn under Sky —
 Fremad mod Fremtidens Gry!

II.

Meget har den mægtige, til meget skal han svare;
 Livet kræver Løsning af hver, som det gav Løn.
 Een blev født i Mulmet, og Een er Solens Søn;
 Livet spørger begge, og begge maa de svare!

* * *

Konge, kend dit Folk,
lyt til Hjærtetslaget!

Luk dit Øje op og se:
det er daget!

Konge, tro dit Folk;
een skal Vejen være!

Fred og Frihed baader bedst
til at bære!

Konge, før dit Folk;
det er karsk og hærdet!

Lykke bær' den svangre Tid
under Hjærtet!

* * *

Du fik Magt, Kong Frederik, i meget skal du raade;
Tiden er en Rydningsmand, men du vil ham forstaa.
Danmark har en Haand behov, hvor Livets Pulsslag slaa;
Hæder skal du høste ved braadden Brøst at raade!

Ret er Magt, Kong Frederik, og Retsind avler Ære!
større Arv ej nogen fik, den vil du bygge paa.
Danmark har et Hegn behov af Mænd, som fast kan staa —
Hil dig! Har du Styrke, skal Danmark avle Ære!

III.

Se, da fødes os paa ny,
ungt og skært, et gyldent Gry!
Kræfter vaagne op af Dvale;
Røster tale;
over Danmarks skønne Dale
Lærker, Stære, Nattergale
jubler!

Solen vandrer af sit Telt,
grønner Boel og blaaner Bælt,
hvælver Skovens Kupler!
O! og vore Sønner træder
atter trygt i Hjemmets Jord.
Men en Slægt foruden Hæder
snubler,

levner intet varmt og varigt Spor!

IV.

SLUTNINGSSANG.

Vort Hjem, du danske Jord,
hvor Bondebrødet trofast gror;

du digre Muld,
saa evnefuld,

saa yppig til at yde!

Det kimer i din Agers Korn,

Konkylje-Horn

om dine Kyster lyde —

Vi bærer dig, i Lyst og Nød;

vi ærer dig, i Liv og Død;

vi kommer, naar du kalder,

og knæler i dit Skød!

Vort Hjem, du danske Jord,
 hvor Lunets lyse Sønner bor;
 dugsvangre Dal
 med stridig Ahl
 og hvide Klitters Øde!
 Det dufter i dit Tungemaal,
 en Blomsterskaal
 af Rug og Kløver røde —
 Vi favner dig, i Angst og Fryd;
 vi savner dig, i Nord og Syd;
 vi harmes, naar vi høre
 din stumme Klagelyd!

Vort Hjem, du danske Jord,
 der haabsom grøn af Havet gror;
 gavmilde Muld
 med Mindeguld,
 der klinger under Plóven!
 Din Himmel hvælver højt sit Tag,
 i bløde Drag
 langs Fjorden blaaner Skoven —
 Vi værger dig, i Armod's Kaar;
 vi sværger dig, ihvor vi gaar,
 at trænges, hvis du trues,
 til Værn omkring din Vaar!

VII. Universitetets videnskabelige Samlinger og Anstalter.

1. Universitetsbibliotheket.

a. Forhøjelse af Bibliothekets Annuum samt Bevilling til Ansættelse af 2 nye Assistenten.

Fra Overbibliothekar, Dr. phil. S. Birket Smith modtog Konsistorium under 6te Maj 1905 et Andragende om, at Bibliothekets Annuum maatte blive forhøjet med 7400 Kr. — deraf 4000 Kr. til Bogkjøb (og Indbinding), 3200 Kr. til Brændsel og Elektricitet og 200 Kr. som Vederlag til et Bud for forøget Arbejde med Renholdelse og Tilsyn med den daglige Aabning og Lukning af Jernskodder og Trækvinduer i Bygningen — samt om en aarlig Bevilling paa 3000 Kr. til Ansættelse af 2 nye Assistenten.

Overbibliothekarens Andragende, der er trykt i Beretningen for Universitetsbibliotheket 1904—1905 i Univ. Aarb. f. 1904—1905 S. 204—208, blev under 30te Juni 1905 indsendt til Ministeriet med Konsistoriums Anbefaling.

Paa Finanslovforslaget for 1906—1907 blev paa Universitetets Udgifts-post 1. d., den samlede Lønningssum optaget Forslag om 3000 Kr., nemlig 1500 Kr. som aarlig Lønning til hver af 2 nye Assistenten, og paa Universitetets Udgifts-post 3. a., Bibliotheket, fornævnte Forhøjelse af 7400 Kr., jfr. Rigsdagstid. 1905—1906 Tillæg A. Sp. 1127—28 og 1133—36.

I Motiverne bemærkedes følgende. Ved Lov af 14de April 1905 var blevet bevilget Opførelse af en Tilbygning til Universitetsbibliotheket og Fornylelse af dettes Varmeapparat. Overbibliothekaren havde nu i sit